

Sygn. akt: II K 237/20

1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **Sędzia SR Aleksandra Marek-Ossowska**

Protokolant staż. Sabina Głodek

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum Zachód w Toruniu Marka Partyki

po rozpoznaniu dnia 8 października 2020 r. sprawy

K. Z. s. P. i H. z domu L.

ur. (...) w G.-D.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 10 marca 2017 roku do 4 kwietnia 2018 roku w T. przy ul. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki M. S. w kwocie 400 zł miesięcznie orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 29 marca 2012 roku sygn.. IC 317/12, w wyniku czego powstałe zaległości przekroczyły równowartość trzech świadczeń okresowych, narażając przy tym M. S. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209§1a kk

orzeka:

I. Oskarżonego **K. Z.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 209 § 1 i 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 3 lutego 2020 r., godz. 7:35, do dnia 11 lutego 2020 r., godz. 12:33;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 237/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

<p>do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>K. Z., ma 31 lat, ma wykształcenie gimnazjalne, pracuje w Niemczech jako opiekun osób starszych z wynagrodzeniem miesięcznym ok. 5000 zł. jest rozwiedziony, jest ojcem jednego dziecka, na które jest zobowiązany łożyć alimenty w wysokości 400 zł. miesięcznie, był karany sądownie (k. 198-198v)</p>	<p>W okresie od 10 marca 2017 roku do 4 kwietnia 2018 roku w T. przy ul. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki M. S. w kwocie 400 zł miesięcznie orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 29 marca 2012 roku sygn. akt IC 317/12, w wyniku czego powstałe zaległości przekroczyły równowartość trzech świadczeń okresowych, narażając przy tym M. S. na niemożność zaspokojenia</p>	

		podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209§1a kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Na mocy wyroku rozwodowego z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie I C 317/12, K. Z. został zobowiązany do łożenia alimentów na córkę M. Z., obecnie S., w kwocie 400 zł. miesięcznie. W zasadzie od początku K. Z. nie wywiązywał się z tego obowiązku, a ich egzekucja okazywała się bezskuteczna. Na mocy wyroku z dnia 7 listopada 2017 r. w sprawie II K 1056/17 został skazany za czyn z art. 209 § 1a kk popełniony w okresie od 1 października 2014 r. do dnia 9 marca 2019 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku tytułem próby. Został również zobowiązany do bieżącego łożenia rat alimentacyjnych na utrzymanie swojej córki M. Z.. Z obowiązku tego nie wywiązywał się jednak i na mocy postanowienia z dnia 30 października 2018 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary.	Wyrok w sprawie I C 317/12 Akt urodzenia Wyrok w sprawie II K 1065/17 Aktualna karta karna Zaświadczenia o bezskutecznej egzekucji alimentów Zeznania I. S. Informacja z Urzędu Pracy Informacja z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Zeznania świadka P. Z. (1)	k. 4 k. 69 k. 198-198v k. 47 k. 3, 27 k. 19 k. 30 k. 38 k. 125v-126	

<p>K. Z. w okresie od 29 stycznia 2010 r. do 30 września 2014 r. pracował jako żołnierz zawodowy, a następnie wyjechał do Anglii, Holandii i Niemiec gdzie m.in. pracował jako operator wózka widłowego z wynagrodzeniem 1400 euro, zaś obecnie pracuje w Niemczech jako opiekun osób starszych z wynagrodzeniem około 5000 zł.</p> <p>M. S. ma obecnie 10 lat, zamieszkuje z matką I. S.. I. S. wyszła powtórnie za mąż, pracuje jako pomoc kuchenna z wynagrodzeniem wysokości 1400 zł. netto, pobierała zasiłek z funduszu alimentacyjnego i zasiłek rodzinny, który został jej odebrany z powodu przekroczenia wraz z mężem progu dochodowego. Mąż I. S. zarabia 2700 zł. Otrzymują zasiłek 500 plus.</p> <p>M. S. ma zaburzenia adaptacyjne i przyjmuje na stałe leki.</p> <p>Bez należnych alimentów matka M. S. nie jest w stanie zaspokoić jej podstawowych potrzeb życiowych.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
a. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Wyrok w sprawie I C 317/12</p> <p>Akt urodzenia</p> <p>Wyrok w sprawie II K 1065/17</p> <p>Aktualna karta karna</p> <p>Zaświadczenia o bezskutecznej egzekucji alimentów</p> <p>Zeznania I. S.</p> <p>Informacja z Urzędu Pracy</p> <p>Informacja z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych</p> <p>Zeznania świadka P. Z. (1)</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków I. S. i P. Z. (1).</p> <p>I. S. zeznała, że jej były mąż nigdy nie poczuwał się do obowiązku alimentacyjnego, co jest zgodne z dokumentami zebranymi w sprawie, z których wprost wynika, że K. Z. nie płacił alimentów ani do rąk matki, ani nie wpłacał ich do komornika, który prowadził egzekucję zasądzonych alimentów.</p> <p>Ponadto przedstawiła swoją i córki sytuację życiową, przy czym nie ma żadnych podstaw by uznać jej zeznania w tym zakresie jako niewiarygodne czy kłamliwe.</p> <p>Sąd nie znalazł również podstaw do uznania zeznań świadka P. Z. (2) za niewiarygodne. Ojciec oskarżonego zeznał, że syn przebywa w zasadzie stale</p>	

		<p>za granicą gdzie pracuje i zdarzały się jedynie sporadyczne przypadki gdy przekazywał swoim rodzicom pieniądze na alimenty dla córki, które oni wpłacali na konto komornika. Świadek podał, że w 2017 r. wpłacili w ten sposób kwotę 200 zł., w 2018 r. kwotę 1200 zł. i w 2019 r. kwotę 600 zł.</p> <p>Pozostałe dokumenty zebrane w sprawie nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności, bowiem zostały sporządzone przez uprawnione organy w prawnie formie przepisanej.</p>	
<p>b. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony K. Z. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, przyznał że nie płacił alimentów na córkę i jego postępowanie było „głupie”, jednak jak to określił – obraził się na byłą żonę, która utrudniała mu kontakty z dzieckiem.</p>	

		<p>Podał, że podejmował próby kontaktu przez F., lecz był blokowany, a gdy dzwonił, to odbierała matka byłej żony mówiąc, że jej nie ma. I. S. miała odrzucać połączenia kiedy usiłował do niej zadzwonić (k. 166v)</p> <p>Na rozprawę przed Sądem nie stawił się, prawidłowo zawiadomiony o terminie.</p>	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	c. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1 i 1a kk i za to na podstawie art. 209 § 1a kk wymierzył mu karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie Sądu oskarżonych swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 209 § 1 i 1a kk bowiem nie płacąc określonej wyrokiem Sądu raty alimentacyjnej nie tylko spowodował, że zaległości przekroczyły wartość trzech świadczeń okresowych, lecz również naraził swoją córkę M. S. na niemożność zaspokojenia</p>			

podstawowych potrzeb życiowych. Przy czym jak wynika z materiału dowodowego oskarżony miał obiektywną możliwość dostarczenia środków utrzymania, lecz tego nie czynił (zob. wyrok SN z 9.05.1995 r., III KRN 29/95, OSNKW 1995/9–10, poz. 64).

Przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 209 k.k. jest prawo do zabezpieczenia materialnego osób, które nie są w stanie samodzielnie się utrzymywać, prawo do godnych warunków egzystencji, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie. M. S. jest 10-letnim dzieckiem i nie jest w stanie samodzielnie zapewnić sobie środków na utrzymanie, leczenie, naukę i inne niezbędne potrzeby należne dziecku w jej wieku. Oskarżony pomimo, że został już raz skazany za przestępstwo niealimentacji nie tylko nie zrozumiał, że jako ojciec dziecka ma nie tylko prawny ale moralny obowiązek zapewnić swojej córce środki na utrzymanie. Przy tym z jego wyjaśnień wynika, że uzależnia on ów obowiązek od aktualnych stosunków z byłą żoną. K. Z. nie przyjął do wiadomości, że owe alimenty nie płaci na matkę dziecka, czy dla matki dziecka tylko na dziecko. Natomiast

dziecko musi jeść, mieć gdzie mieszkać, w co się ubrać niezależnie od tego czy jego ojciec aktualnie pokłócił się z jego matką, lub ona nie odebrała od niego połączenia telefonicznego. Nie ma przy tym znaczenia czy ojciec ma kontakty z dzieckiem czy też ich nie ma. Na marginesie trudno uznać za rzeczywistą próbę nawiązania kontaktów z córką sporadyczne próby skontaktowania się z matką przez telefon czy przez serwis społecznościowy.

Przestępstwo z art. 209 § 1 a kk zagrożone jest alternatywnymi karami grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Biorąc pod uwagę bardzo długi okres niealimentacji, uprzednią karalność za przestępstwo z art. 209 kk, a zwłaszcza stosunek oskarżonego do zarzucanego mu czynu, Sąd uznał, że jedyną karą która spełni swą funkcję nie tylko represyjną lecz i wychowawczą będzie bezwzględna kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu jedynie taka kara może uświadomić oskarżonemu jego winę i odpowiedzialność za popełnianie tego rodzaju występków w przyszłości. Spełni również cele prewencji ogólnej w zakresie kształtowania

świadomości prawnej społeczeństwa.			
#	d. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	e. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	f. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	g. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	II.	II.	<p>Oskarżony mając świadomość, iż toczy się wobec niego postępowanie karne ukrywał się, w związku z czym zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, który stosowano w okresie od dnia 3 lutego 2020 r., godz. 7:35, do dnia 11 lutego 2020 r., godz. 12:33.</p> <p>Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania.</p>
<i>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<i>1.6. inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Oskarżony na duże zaległości alimentacyjne, a także nie będzie mógł zarobkować w okresie wykonywania kary pozbawienia wolności, w związku z czym Sąd w myśl art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.	